

"Niet geroepen om mooi of makkelijk leven te leiden"

Bijzonder om elke ochtend de Bijbel te openen met onze leerlingen. Het thema voor de dagopeningen is dit schooljaar *Strijdvaardig*. Maaike Rosendal-Sonnevelt (27) uit het Canadese Brantford strijdt al jaren voor het leven van het ongeborn kind. Wat er op het spel staat? "Voor ons is dat misschien vrije tijd, reputatie, of financiën, maar voor ongeborn kinderen is dat leven of dood."

16

Maaike is oud-leerlinge van het Van Lodenstein College. Toen haar vader, momenteel predikant in Krabbendijke, een beroep aannam naar Lethbridge, is zij meegegaan. Tijdens haar studie ontmoette ze haar man Nick met wie ze inmiddels drie kinderen heeft.

Jaarlijks wereldwijd ruim veertig miljoen abortussen. Hoe kan het dat er over het algemeen zo weinig aandacht voor is?

"Ik denk aan twee belangrijke redenen. Allereerst heeft de seksuele revolutie er voor gezorgd dat seksuele omgang niet langer wordt gezien als iets dat thuishoort binnen het huwelijk tussen man en vrouw. Dat wordt als bevrijdend voorgedaan maar in de werkelijkheid is dat niet zo. Eén van de natuurlijke gevolgen is namelijk zwangerschap. Dat wordt als belemmerend ervaren. In plaats van dat we vervolgens kritisch naar het idee van 'vrije liefde' kijken en onze gedragspatronen veranderen, ruimen we het bewijs uit de weg. Het ongeborn kind is letterlijk het kind van de rekening. Ten tweede is er weinig aandacht voor abortus omdat het onzichtbaar is. Wij zeggen vaak: Onrecht dat onzichtbaar is, raakt ons niet. Als abortussen in een glazen huis in het midden van het dorp zouden worden uitgevoerd en de bloederige lichaampjes van deze kinderen voor iedereen te zien waren, zou de situatie al vlug anders zijn. Want onrecht dat zichtbaar wordt gemaakt, wordt vanzelf onverdraaglijk."

Wat waren aanleiding en drijfveer voor jou om je hier op te storten?

"Voor mijn gevoel heeft de term abortus altijd al een rol in mijn leven gespeeld. Hoewel ik niet meer precies weet wanneer ik er voor het eerst over hoorde, zijn mijn ouders zolang ik me dat kan herinneren een heel praktisch voorbeeld geweest van naastenliefde. Was er een asielzoekerscentrum in de buurt, dan gingen we daar zeker één keer in de week naar toe. Zat een dakloze aan de singel voor het huis, dan mocht hij binnenkomen of werd er een boterham gebracht. Was een meisje in de gemeente zwanger, dan maakte mijn moeder een mand met babycadeautjes om haar op gang te

helpen. Als er ergens nood was, dan werd daar dus – hoe klein dan ook – wat aan gedaan. Daarnaast kwam abortus thuis in het gebed naar voren. Een combinatie van 'bid én werk'.

Toen ik er achter kwam dat de meerderheid van mijn medestudenten aan de universiteit niet tegen abortus was, was het voor mij vanzelfsprekend dat ik daar wat aan zou doen. Daarbij kwam dat studenten juist bij de leeftijdsgroep horen die de meeste abortussen laat doen. Ik wist beter. Was het dan niet mijn verantwoordelijkheid om ze op andere gedachten proberen te brengen?"

Je man en jij dachten tijdens je eerste 'speaking tour' onafhankelijk van elkaar na over het doel van jullie leven. Kun je hier iets over vertellen?

"Na de afronding van mijn studie maatschappelijk werk ben ik pro-life werk gaan doen voor een plaatselijke organisatie die hulp biedt aan zwangere meisjes en vrouwen en daarnaast lezingen verzorgt op scholen. Mijn man Nick was inmiddels bezig met een vervolgstudie om 'registered accountant' te worden. Hoe meer we nadachten over het feit dat ongeborn kinderen niet voor zichzelf op kunnen komen, hoe meer we ons realiseerden dat we niet geroepen zijn om een mooi of makkelijk leven te leiden. Want als de Heere van ons vraagt dat wij Hem liefhebben boven alles en onze naaste als onszelf, en Zijn geboden worden overtreden en honderden van onze allerjongste naasten worden iedere dag vernietigd, zouden wij dan niets doen?"

Onrecht dat onzichtbaar is, raakt ons niet

Rond die tijd kwamen wij in aanraking met het Canadian Centre for Bio-Ethical Reform (CCBR), een landelijke pro-life organisatie met een enorm effectieve werkwijze. In 2012 kozen we daarom bewust voor het CCBR, omdat het een strategie gebruikt waardoor mensen anders gaan denken en levens worden gereed."

Kun je meer vertellen over de werkwijze van het CCBR?

"Het doel van onze organisatie is education: bewustwording en toerusting. Zo leggen we uit dat het menselijk leven, wetenschappelijk gezien, tijdens de bevruchting begint. Vanaf dat moment hoeven we ons alleen nog maar te ontwikkelen. Het gaat dus over een mens zoals jij en ik! Daarnaast laten we zien hoe abortus dat leven op een gruwelijke manier beëindigt en kleine mensjes het recht op het leven (het allerbelangrijkste mensenrecht!) ontnemt."

Om hier het gesprek over aan te gaan, moeten we de maatschappij in. Dat doet ons team heel letterlijk door de straat op te gaan, door middel van tentoonstellingen en debatten op universiteiten, door honderdduizenden flyers met deze beelden en informatie te bezorgen, om maar wat voorbeelden te noemen. En zo zien we langzamerhand de publieke opinie veranderen."

Welke functies vervullen jullie er?

"Sinds de zomer van 2014 is Nick de zogenaamde president van CCBR, wat inhoudt dat hij verantwoordelijk is voor het reilen en zeilen van ons hele team. Als campus outreach director is het mijn taak om aan de ene kant pro-life studenten door middel van trainingen toe te rusten met argumentatie, en aan de andere kant publiekelijk het pro-life standpunt te verdedigen tijdens debatten met studenten, professoren of abortusartsen."

Zie je effecten van het werk?

"We moeten kritisch naar onszelf durven kijken. Als wat we doen niet effectief is en niet daadwerkelijk mensen op andere gedachten brengt, dan moeten we onszelf afvragen wat wel het gewenste resultaat zou kunnen hebben. Beelden van abortus in combinatie met sterke argumenten, zo blijkt, hebben dat gelukkig wel!"

Honderden van onze allerjongste naasten worden iedere dag vernietigd, zouden wij dan niets doen?

Dat bleek ook uit de enquêtes die ik afnam na mijn presentaties in Nederland afgelopen december. Ik vroeg de leerlingen om een rondje te zetten om het nummer wat hun mening over abortus weergaf voor de presentatie en om dat kort toe te lichten (0 is voor alle abortus, 10 tegen alle abortus.) Op het Calvijn College in Krabbendijke, bijvoorbeeld, koos een 13-jarige leerling van tevoren een 7 en schreef: 'Dat is je eigen keuze.' Achteraf koos diezelfde leerling een 10. 'Verschrikkelijk,' schreef hij. Zijn antwoord op de vraag 'Wat herinner je je het meest?' was: 'Het filmpje over abortus. Ik wil er voor zorgen dat niemand dit meer doet.'

Op mijn bureau ligt een stapel van dit soort voorbeelden. Het allermooiste is natuurlijk dat je weet dat dit werk wordt gebruikt om levens te redden. En gelukkig komen er regelmatig berichtjes binnen van meisjes of vrouwen die ervoor hebben gekozen om hun abortus af te zeggen. 'Toen ik die beelden zag wist ik dat ik dat m'n kind niet aan kon doen,' zei een jonge vrouw met een prachtig dochttertje tegen mijn collega. En een paar maanden geleden vertelde een jonge man: 'Mijn vriendin zei dat ze een abortus wilde en toen vond ik jullie filmpje. Niet dus, zei ik. Niet mijn kind! Nu is ze van gedachten veranderd.'"

Je ontmoet ook weerstand...

"Klopt! Dan is de vraag allereerst waarom. Als we op weerstand en boosheid stuiten omdat wij niet op een vriendelijke en respectvolle manier met mensen om gaan, dan moeten we natuurlijk stoppen met waar we mee bezig zijn. Maar als er weerstand is omdat men moeite heeft met onze boodschap, dan moeten we rustig en vastberaden doorgaan. Je kunt niet verwachten dat een maatschappij die toestaat dat kleine kinderen in stukjes worden gereten, zit te wachten op degenen die dat aan de orde stellen. Dan is het makkelijker om te proberen ons het zwijgen op te leggen, dan toe te geven dat abortus verkeerd is. Dat kan soms ver gaan, van scheldwoorden tot rotte eieren, arrestaties, en doodsb bedreigingen. Gelukkig hebben we goede advocaten en het recht aan onze kant.

Als we minder tijd en geld aan onszelf besteden en ons meer richten op wat God van ons vraagt, gaat er al heel wat veranderen

Overigens is onze ervaring dat boosheid vaak een emotie is waar iets achter ligt. Als meisjes op straat tegen ons staan te schreeuwen, komt het regelmatig voor dat ze later in tranen vertellen dat ze al een abortus hebben laten doen maar niet beter wisten. Om dan te zien wat abortus met je kindje heeft gedaan, doet pijn. Gelukkig kunnen we dan ook hulp bieden. Een jonge

vrouw zei pas tegen mij: 'Dankjewel dat je dit doet. Voor mijn baby is het te laat, maar hopelijk kiezen andere meiden er nu niet voor om hetzelfde te laten doen.'"

Veel mensen die tegen abortus zijn, lijken daar nauwelijks voor uit te durven komen op publiek podium. Hoe kan het zijn dat jij hierin zo vrijmoedig bent?

"In het huidige maatschappelijke klimaat kan het ook echt moeilijk zijn. Ondanks alle weerstand waar ik mee te maken krijg, realiseer ik me dat het misschien wel makkelijker is voor mij als spreker dan voor de student die tijdens een groepsdiscussie of een medewerker die tijdens de lunchpauze het pro-life standpunt naar voren probeert te brengen. Je karakter speelt daarin ook een rol. Ik ben vrijmoediger, terwijl mijn man Nick veel gereserveerder is. Toch kiest hij ervoor om de straat op te gaan, terwijl hij veel liever belastingaangiften zou doen. Met als reden wat er op het spel staat. Voor ons is dat misschien vrije tijd, reputatie, of financiën, maar voor ongeboren kinderen is dat leven of dood."

Kun je voorbeelden noemen van Gods kennelijke hulp/nabijheid?

"Dat mag ik niet ontkennen. Een voorbeeld: CCBP's vaste medewerkers moeten voor hun eigen inkomen zorgen door middel van een betrokken en stabiele kring van donateurs. De overstap van het salaris van een accountant

naar dat soort inkomen was een behoorlijke stap, vooral voor Nick, maar hij geloofde vast dat de Heere zou voorzien. Toen we in 2012 net waren begonnen met fondsenwerving en er wekenlang niets binnenkwam, werd dat op de proef gesteld. Juist toen we dachten dat we het misschien mis hadden gehad, kwam er onverwachts een briefje binnen dat er iemand 500 dollar per maand wilde geven. Wat een onverdiende trouw!

Ik weet ook van momenten tijdens gesprekken of debatten dat ik het antwoord absoluut niet wist en opeens zoveel helderheid kreeg dat er geen twijfel mogelijk was dat de Heere hielp. Maar we hoeven eigenlijk niet eens aan 'bijzondere' voorbeelden te denken. Het feit dat we gezond zijn, ons werk mogen doen, en dat gezegend wordt zegt al genoeg. "Zo de HEERE het huis niet bouwt, te vergeefs arbeiden deszelfs bouwlieden daaraan..."

In reformatorisch Nederland lijkt het probleem van abortus weinig te leven. Hoe komt dit? Merk je overigens verandering in deze houding?

"Er wordt vaak gedacht dat dit iets is wat ver bij ons vandaan speelt. Daar vergissen we ons in: abortus vindt, hoewel in mindere mate, ook binnen de gereformeerde gezindte plaats. Maar ook als dat niet zo zou zijn, mogen we de meisjes en vrouwen en ongeboren kinderen om ons heen dan zomaar aan

hun lot overlaten? De zonde van ons land is onze zonde. Geldt het voor ons allemaal niet dat we dit veel te weinig zo ervaren? Persoonlijk denk ik dat we te veel opgaan in het hier en nu en vergeten waarom we op aarde zijn. Als we minder tijd en geld aan onszelf besteden en ons meer richten op wat God van ons vraagt, gaat er al heel wat veranderen. Ik zie dat vooral onder jonge mensen en jonge gezinnen. Dat is bemoedigend."

Wat is jouw advies aan reformatorische ouders en jongeren?

"Bid én werk. Bid voor meisjes en vrouwen die ongewenst zwanger zijn, voor ongeboren kinderen die ten dode geleid worden, voor politici die hier verandering in aan willen brengen, en voor pro-life werk. Maar laat het daar niet bij. Bij werk denk ik het eerst aan het lezen van onze Bijbel. Weten we wat de Heere hierover zegt? Zoek Spreuken 24:11 en 12 of Spreuken 31:8 en 9 eens op. Zoek dan mogelijkheden om daadwerkelijk een verschil te maken. Ga voor suggesties bijvoorbeeld naar www.stichtingjoseba.nl en klik op 'Doe mee!'"

Wat is het toekomstperspectief dat je ziet voor een land dat doorgaat met het jaarlijks beëindigen van 30.000 ongeboren levens?

"De Bijbel is hier duidelijk over: God laat Zich niet bespotten. Er zijn niet alleen praktische gevolgen van abortus, zoals vergrijzing. Als we op deze manier met het menselijk leven omgaan kunnen we niets anders dan Gods toorn verwachten. Het is daarom tot verwondering dat de Heere ons nog niet

heeft overgegeven en we zegen op ons werk mogen zien. De Bijbel laat ook zien dat Hij genadig is wanneer het volk Israël terugkeert tot Hem. Daarom is het werk van Gods Geest zo nodig. Laten we dan bovenal vragen of de Heere gebed, trouw en schuldbesef wil geven. Zonder kan het niet. Dan is er onverdiend hoop, voor Nederland en voor Canada!"

Peter Smit

Bijbelse achtergrond:

Spreuken 24:11 en 12

"Red degenen, die ter dood gegrepen zijn; want zij wankelen ter doding, zo gij u onthoudt. Wanneer gij zegt: Ziet, wij weten dat niet; zal Hij, Die de harten weegt, dat niet merken? En Die uwe ziel gadeslaat, zal Hij het niet weten? Want Hij zal den mens vergelden naar zijn werk."

Online informatie:

- Achtergrond: The Reformed Case for Pro-Life Action: reformedprolifer.com
- Joseba, de Nederlandse stichting die het werk van Nick en Maaike steunt: stichtingjoseba.nl
- CCB, de Canadese organisatie waar Nick en Maaike voor werken: unmaskingchoice.ca